

Od kilku lat trwa społeczna i edukacyjna akcja „Katyń... ocalić od zapomnienia”, polegająca na sadzeniu w przestrzeni publicznej Dębów Pamięci poświęconych ofiarom zbrodni katyńskiej. Przy każdym drzewie umieszcza się trwałą tablicę informacyjną wg reguły: jeden dąb – jedno nazwisko. Do tej pory posadzono już prawie 5 tysięcy Dębów (spośród planowanej ogólnej liczby 21.857). Najwięcej znajduje się w Polsce, ale są też w piętnastu innych krajach świata, w których żyją Polacy.

JÓZEF KSIĄŻEK (1909-1940) inżynier chemik, porucznik rezerwy (pośmiertnie awansowany do stopnia kapitana)

Urodził się 8 września 1909 r. we wsi Adamki w woj. lubelskim, jako piąte, najmłodsze dziecko w rodzinie chłopskiej. Miał dwie siostry i dwu braci, którzy także polegli: najstarszy Jan jako ochotnik w wojnie polsko-bolszewickiej, średni Aleksander w Powstaniu Warszawskim. Józef uczęszczał do Gimnazjum Państwowego im. St. Staszica w Lublinie, w 1927 zdał maturę typu humanistycznego. W październiku 1927 rozpoczął studia na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego. Po roku przeniósł się na Politechnikę Warszawską na Wydział Chemii i tam ukończył studia uzyskując w 1933 stopień inżyniera chemika z ogólnym wynikiem bardzo dobrym. Na przełomie lat 1933 i 1934 odbył w Zambrowie kurs podchorążych rezerwy z ostatecznym wynikiem bardzo dobrym, po czym rozpoczął pracę w Instytucie Przeciwigazowym Ministerstwa Spraw Wojskowych w Warszawie jako cywilny pracownik laboratorium w charakterze eksperymentatora. W maju i czerwcu 1937 odbył w Szkole Gazowej w Warszawie kurs dowódców plutonów moździerzy z "ogólnym wynikiem pomyślnym", latem 1939 r. otrzymał stopień porucznika. Należał do Związku Inżynierów Chemików Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Strzeleckiego (posiadał "Oznakę Strzelecką") oraz do Y. M. C. A. Był zamiłowanym kajakarzem, członkiem warszawskiej Przystani Polskiej Y. M. C. A. na Wiśle. W 1935 r. ożenił się z Julianną Haliną Siemaszko. Ze związku tego urodziły się dwie córki: Hanna (1936) i Małgorzata (1940).

Po wybuchu wojny zmobilizowany jako oficer rezerwy dostał się do niewoli sowieckiej i znalazł się w obozie w Kozielsku na przełomie października i listopada 1939 r. Z Kozielska do Katynia został wywieziony po 2 kwietnia 1940. Wynika to z list jeńców wywożonych z obozu. Józef Książek figuruje na liście podpisanej w Moskwie 2 IV 1940. Po odkryciu przez Niemców grobów w lesie katyńskim w kwietniu 1943 został w urzędowym wykazie niemieckim wymieniony wśród zidentyfikowanych ofiar. Znalaziono przy nim legitymację oficerską, kartę na broń, kartę szczepień i pocztówki.